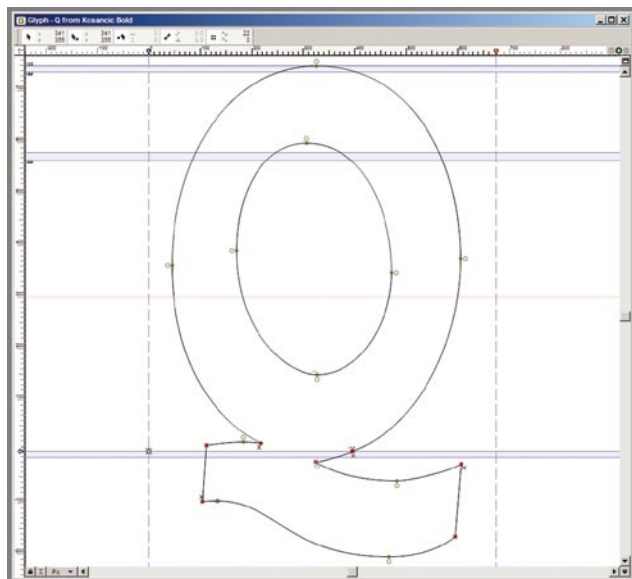

Цртање облика слова

Слова се цртају на различите начине у зависности од природе скица и врсте фонта. Слова за слагање текста се најчешће састоје из правилних, геометријских облика, а поједини делови могу да се копирају. Овакви облици дефинисани су помоћу минималног броја тачака. Цртеж се ради на основу облика добијених из скица, поновним цртањем или подешавањем постојеће контуре. Напротив, код писама која треба да дочарају рукопис или текстуру, остављају се неправилне контуре, онакве какве су биле на скицама, и већи број тачака.

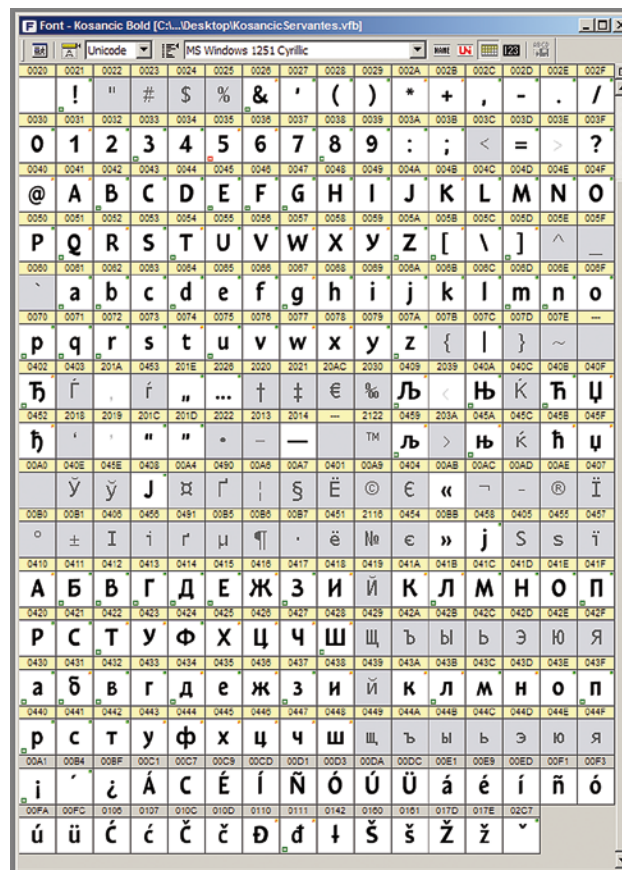

Пробе и подешавања

Када се сва слова нацртају и поново се подесе размаци, потребно је додати керн-парове –корекцију размака између појединих парова слова (као што су, на пример, AT). Уписују се неопходни подаци о фонту: име фонта, подаци о аутору, основне мере, кодне стране и слично. Још један важан корак је хинтовање, посебна врста програмирања којим се обезбеђује уједначеност слова у малим величинама. Уколико постоји потреба, могуће је програмирати коришћење

лигатура, алтернатива, курентних бројева и још многих корисних функција које фонтове чине »паметним« и лако употребљивим.

Пробе изгледа у тексту могу да се изврше и без инсталирања у систем. На основу њих се врше многобројне коректуре и подешавања.

Генерисање фонта

Последњи корак је формирање записа у стандардним форматима који се затим инсталирају у систем и могу да се користе за слагање текста у свим рачунарским програмима.

За илустрације је коришћен фонт *Косанчић* Луке Тилингера, студента четврте године Факултета примењених уметности.

Како се пројектују фонтови

Радионица
у оквиру изложбе
Латино фонтови/Tipos Latinos 2012

Пето бијенале латиноамеричке типографије

Ноћ музеја 2013.
18. мај 2013, 18.00
Институт Сервантес
Београд, Чика Љубина 19

УЧЕСНИЦИ
студенти
Факултета примењених уметности
у Београду:

Александар Андрејић
Игор Бубања
Светлана Вучић
Марко Даниловић
Ивана Зотовић
Јелена Лугоња
Маја Максимовић
Лука Тилингер
Мања Ђирић

Ментор: проф. Оливера Стојадиновић

У време када се слагало металним слогом, слова су се изливала у словоливницама, а за њихово коришћење биле су потребне штампарске машине. Словоливнице су ангажовале дизајнере који су правили нацрте за фонтове. То је било занимање резервисано за мали број стручњака.

У данашње, дигитално доба, тај посао је доступан свакоме ко је упућен у коришћење графичких програма на рачунару. Фонтови се праве у посебним програмима који су само томе намењени.

Данас је у понуди огроман избор фонтова до којих се долази на једноставан начин – куповином преко интернета. Ипак, увек постоји потреба за још неким, оригиналним и различитим, који ће бити прави избор за одређен графички задатак. Обично је тешко наћи одговарајући фонт који садржи ћирилицу.

Идеја – скица

Идеја може да се развија у склопу одређене задате теме из области графичког дизајна, обликовања књиге или интернет презентације. У том случају намена одређује особине. Пре свега, важно је да ли ће се писмо користити у мањим или већим величинама, за слагање текста или у рекламне сврхе. Фонт може да се развије на основу неколико слова смишљених за логотип или натпис. Писмо може да се креира и без познатог наручиоца, да буде намењено тржишту, али и тада се сврстава у неку од постојећих групација.

Почетак су скице, било да су цртане руком, односно на рачунару или да су добијене неким

другим поступком: писањем различитим алатима, сликањем, колажирањем, комбиновањем предмета, фотографисањем... Сваки ликовни поступак је применљив, уз ограничење да облици слова треба да буду недвосмислено препознатљиви и стилски уједначени. Скице треба да садрже сва потребна слова, интерпункцију и посебне знаке. Данашњи фонтови имају уникод распоред, што значи да се у једном фонту налазе различите кодне стране, између осталог ћирилица и латиница. Што је скица прецизније урађена, биће лакше спровести остале фазе израде фонта.

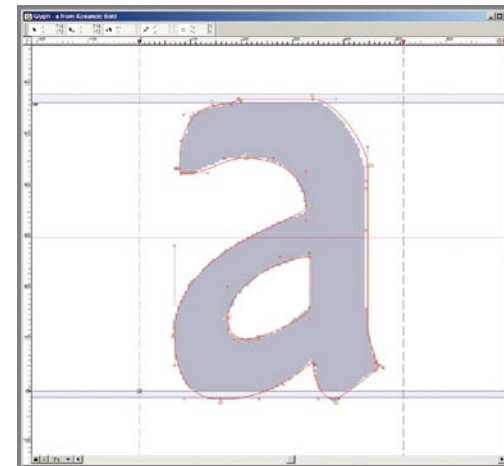
абвгдђеж

Уношење у рачунар

Уколико скице нису урађене на рачунару, уносе се скенирањем или снимањем, као слике (дефинисане помоћу тачака). Важно је користити довољно добру резолуцију (број тачака по јединици површине) да би се скице ваљано интерпретирале. За даљи рад потребне су црно-беле слике, али се оне некад уносе у боји или у сивим тоновима, да би се одређеним поступцима трансформисале у црно-бели облик. Ти поступци подразумевају отклањање непотребних детаља и пречишћавање облика.

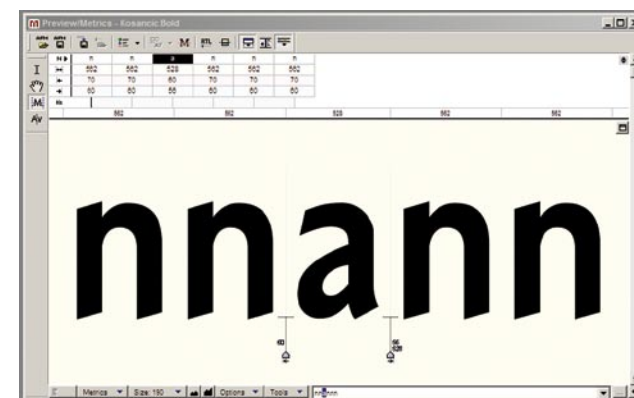
Векторизација – опцртавање

Ово је поступак који црно-белу слику претвара у геометријски – линеаран цртеж који опцртава црне облике. Овај цртеж може да се увећава и смањује по потреби. Поступак векторизације (trace) може да се обави у неком програму за векторско цртање, као и у самом програму за прављење фонтова. Од избора параметара опцртавања зависиће сличност скица и геометријских облика слова, као и број тачака (чворова) које одређују цртеж.

Уједначавање величина

Одређују се основне пропорције: висина малих и великих слова, горњих и доњих продужетака, дебљине танких потеза, стубова и заобљених потеза, величине препуста облик слова. Слова се подешавају према усвојеним димензијама.

Размаци

Размаци између слова су важни као и њихови облици. Размаци се праве систематски тако што се одреди густина слога помоћу једноставних усправних и заобљених слова (Н, О, n, и, о, н), а остали размаци се одређују у односу на њих.